

LAWATERZ (1) *sb m*

lawaterz (1), [**lawatarz**].

N sg l(a)w(a)t(e)rz, [l(a)w(a)t(a)rz.]

Sł stp brak, Cn s.v. umywadlnik, Linde XVII w.

Naczynie do mycia; aqualis, aquiminale, coneha (aerea, ferrea), echinus, malluvium, pelluvium, pollubrum, praefericulum, sinus aquarius, trulleum (trullium), urceolus, vas Cn [lavatorium Łac śr]: [labrumque vmÿvadlo ſpodſtawkiem cum basi/ lavatarz TomZbrudzBrul Lev 8/11.]

W przen: Właſność iego [chrztu] ieſt ta iż ieſt znak wydany [...] łasky Bożey kunam. [...] Ieſt lauaterz/ prziktorym ieſt odpuſzczenie grzechow SeklKat V3.

Synonimy: handfas, nalewka, umywacz, umywadło.

KN